

Zájmy města a ochrana přírody

Juránkova chata pod vrcholem Svarohu, chata a sjezdovka na Můstku nebo lávková cesta kolem Čertova jezera. Tato turistická lákadla na Železnorudsku mají jedno společné – už neexistují.

Na Železnorudsku je hlavním zdrojem obživy a prosperity cestovní ruch. Oblast zažila rozkvět před druhou světovou válkou, po nástupu komunistů k moci sloužily hraniční oblasti Šumavy včetně Železnorudska „obraně“ západní hranice a turistům byl do většiny území přístup zakázán.

Nový rozvoj oblasti z hlediska turistického ruchu začal po sametové revoluci v roce 1989. Vzhledem k tomu, že Železná Ruda leží v Chráněné krajinné oblasti Šumava na hranici národního parku se však často střetávají zájmy města, které chce obnovovat a rozšiřovat infrastrukturu pro cestovní ruch s představami orgánů ochrany přírody.

„Všechny aktivity, které se zde dějí jsou pozitivně ovlivněny přírodním bohatstvím Šumavy. Šumava vždy v minulosti dávala lidem práci, lidé využívali jejího bohatství. Naopak podle mého soudu Šumava díky lidské ruce získávala tu krásu, která je pro ni dnes typická. Právě stopy práce lidských rukou jsou i dnes viditelné ve všech koutech Šumavy, příkladem jsou třeba zídky poskládané s vysbíravaných kamenů, které lze vidět hluboko v lesích,“ popsal vliv lidského osídlení na šumavskou přírodu starosta Železné Rudy Michal Šneberger.

V současnosti je hlavním zájmem Železné Rudy zvýšit atraktivitu oblasti z hlediska cestovního ruchu. „Dnes, kdy sklárství, hutě nebo těžba zlata a intenzivní těžba dřeva jsou už minulostí, žijeme pouze z turistického potenciálu Šumavy. Abychom udrželi návštěvnost a tím i stále obyvatele, musíme zkvalitňovat a rozšiřovat infrastrukturu pro cestovní ruch,“ vysvětlil Šneberger.

Právě chata na Svarohu a okruh kolem Čertova jezera byly před druhou světovou válkou vyhledávanými turistickými cíli. „Zpřístupnění lávkové cesty a Juránkovy chaty je z hlediska turistů trvalou nutností. Bez navrácení a vybudování těchto a dalších turistických aktivit není podle mého soudu udržitelný pozitivní vývoj této oblasti,“ uvedl železnorudský starosta.

„Tady samozřejmě narážíme na stanoviska Správy NP a CHKO Šumava. Chráněná krajinná oblast má samozřejmě přísné limity z hlediska ochrany přírody,

které se nám daří jen obtížně prolamovat. Za posledních dvacet let se na druhé straně hranice na Velkém Javoru vybudovala nová kabinová lanovka, nová sedačková lanovka, nová sjezdovka, nové parkoviště, byly udělané přeložky komunikací. Na české straně jsme žádné takovéto velké investice neměli možnost prosadit. Bez takto masivní investiční činnosti bude na české straně problém udržet návštěvnost,“ popsal Šneberger rozdíl mezi bavorskou a českou částí Šumavy.

Železná Ruda je také jedním z největších středisek zimních sportů na Šumavě. „Dostupnost po silnici i po železnici je velmi dobrá. Potenciál Železnorudska je určitě mnohem větší než v současnosti využíváme. Potřebujeme zde vybudovat další sjezdovky, nové běžecké trasy a postavit další lanovky, abychom obstáli v konkurenci středisek na německé straně Šumavy i jinde. Už v současnosti se setkáváme například s tím, že řada návštěvníků začala jezdit na Velký Javor, kde se infrastruktura za posledních dvacet let mohutně rozvinula,“ varuje Šneberger před poklesem návštěvnosti oblasti Železné Rudy a Špičáku.

Několik projektů se městu už prosadit podařilo. „Máme územní rozhodnutí na výstavbu kabinové lanovky na Pancíř místo současné sedačkové lanovky, podařilo se nám také prosadit plán na výstavbu golfového hřiště přírodního charakteru v Alžbětíně. Na tyto aktivity hledáme soukromé investory a myslím si, že pomohou návštěvnost Železnorudska udržet,“ uvedl Šneberger. -Red-

*Poslední slunečné dny lyžníků
na šumavském sněhu...*

MĚSTO ŽELEZNÁ RUDA

A REDAKCE ŽELEZNORUDSKÉHO ZPRAVODAJE

SPOLU S LYŽNÍKY PŘEJÍ VŠEM VESELÉ VELIKONOCE

A PŘÍJEMNÉ JARNÍ DNY

USNESENÍ z mimořádného ZM č. 28 z 25.března

ZM schvaluje

- aby se na příštím řádném veřejném zasedání projednala pravidla používání audiovizuálního záznamu veřejných zasedání (slouží ověřovatelům zápisu a zapisovatelce). Pověřuje právní zastoupení města k přípravě podkladů.

- přistoupení Města Železná Ruda k projektu „Tierisch Wild III – Lokální projekty“ prostřednictvím Mikroregionu Šumava-západ, který je českým partnerem projektu v rámci Programu přeshraniční spolupráce Cíl 3 Česká republika – Svobodný stát Bavorsko. Zároveň zastupitelstvo prohlašuje, že Město Železná Ruda má dostatečné finanční prostředky k financování projektu v plném rozsahu svého podílu na projektu, tj. 115 194,- € (přepočet na českou měnu v kurzu platném ke dni vyúčtování daný Evropskou centrální bankou) a že ručí za projekt „Tierisch Wild III – Lokální projekty“ v plném rozsahu svého podílu na projektu. Dále se zavazuje, že v případě porušení dotačních podmínek Městem Železná Ruda a zkrácení, či

úplném odebrání dotací z tohoto důvodu, převede, a to bezodkladně a v plném rozsahu, příslušnou částku na účet Mikroregionu Šumava-západ

- podmínky Rozhodnutí o poskytnutí dotace v rámci Integrovaného operačního programu, prioritní osa 2, oblast intervence 2.1 v rámci výzvy č. 02 „eGovernment v obcích – CZECH POINT“

- smlouvu se společností AutoCont a pověřuje starostu města jejím podpisem

- darovací smlouvu mezi Ing. V. Melanem a Městem Železná Ruda o přijetí daru ve výši 62 000,- Kč a pověřuje starostu města jejím podpisem

- odstávku SLD Pancíř od 30.3. do 30.4.2009

- nákup pozemků p.p.č. 39/33,34 o výměře 63 m², v k.ú. Železná Ruda, za cenu 600,- Kč/m² od AVE- Sběrné suroviny, a.s.. Celková cena 37 800,- Kč

- revokaci usnesení č. 25/990 - majetkové vyrovnání se ZR City s.r.o. a souhlasí s odkupem majetku ZR City

s.r.o. dle posudku znalce jmenovaného Krajským soudem Plzeňského kraje

ZM pověřuje

- starostu podpisem smlouvy mezi Městem Železná Ruda a Mikroregionem Šumava-západ o zpětném převodu vyplacených dotací z účtu obce na účet Mikroregionu, v případě porušení dotačních podmínek obcí a krácení, či odebrání dotací. Bod souvisí se schválením přístupu města k projektu „Tierisch Wild III“

ZM souhlasí

- s elektrifikací železniční tratě Klatovy-Železná Ruda Alžbětín, tato stavba bude významným přínosem pro zkvalitnění provozu na této trati a přispěje ke zlepšení životního prostředí a rozvoje turistického ruchu

Město Železná Ruda neuplatňuje interní předpis upravující výběrové řízení do 2 mil. Kč (zakázky malého rozsahu), provedla proto průzkum trhu za účelem pořízení majetku co nejehospodárnějším způsobem.

Podrobněji si o projektu Tierisch Wild přečtete v květnovém čísle zpravodaje.

Volby do Evropského parlamentu

Rozhodnutím prezidenta republiky č. 46/2009 Sb., byly dne 13. února 2009 vyhlášeny volby do Evropského parlamentu na území České republiky. Tyto volby se budou konat v pátek 5. června 2009 a v sobotu 6. června 2009.

Bližší informace k zajištění průběhu voleb do Evropského parlamentu v Železné Rudě vám poskytneme jako obvykle ve vývěskách a v příštím čísle Železnorudského zpravodaje.

1. informace : počet členů komise

Starosta Města Železná Ruda Michal Šneberger stanovil minimální počet členů pro okrskové volební komise:

- **Železná Ruda – 8 členů**

- **Špičák – 4 členi**

- **Hojsova Stráž – 4 členi**

Správní odbor - Caroline Zahradníková

Matriční události

V roce 2008 se narodilo 13 nových občánků, sňatek uzavřelo 5 párů, naopak 10 manželských párů se rozvedlo. Přistěhovalo se 41 nových občanů a 61 občanů se odstěhovalo. Stěhování v rámci města absolvovalo 23 občanů. Navždy nás opustilo 10 občanů.

Za 1. čtvrtletí roku 2009 se narodili 2 občanci, sňatek uzavřel jeden pár. Žádný manželský pár se za 1. čtvrtletí nerozvedl. Přistěhovalo se 14 nových občanů a 10 občanů se odstěhovalo, ve městě se přestěhovalo celkem 10 občanů. Za toto čtvrtletí nás navždy opustili 4 občané.

V Železné Rudě a jejích částech žije trvale celkem 1611 obyvatel.

Správní odbor - Caroline Zahradníková

VÝZVA

Vzhledem k přípravě expozice Historie lyžování na Železnorudsku žádáme pamětníky, vlastníky historických fotografií a dalších historických předmětů vztahujících se k lyžování i samotnému Železnorudsku o zapůjčení těchto předmětů, nebo sdělení informací k tématu historie lyžování na Železnorudsku

Současně informujeme o zamýšleném projektu obohacení turistické nabídky o informační tabule připomínající malíře Adolfa Kašpara. Uvítáme všechny informace, k osobnosti tohoto malíře a jeho pobytu na Železnorudsku v roce 1934.

Kontaktní adresa : ITC města Železná Ruda, Javorská 154 tel.: 376397033, Václav Šebelík. (ITC a red.)

Parkovací karty

Ekonomický odbor města připomíná nutnost zakoupení parkovacích karet. Majitelé aut, kteří mají v Železné Rudě trvalé bydliště, zaplatí za roční kartu 50 korun, majitelé nemovitostí 500 korun. Za osobní auto využívané k podnikání se platí 2 000 korun a za dodávku 3 000 korun. Karty lze zakoupit v pracovních dnech na ekonomickém odboru městského úřadu.

(EO)

Spolupráce se vyplácí

Mezi základní úkoly, které Městská policie plní, je zabezpečování místních náležitostí veřejného pořádku a právě v této oblasti je spolupráce Městské policie Železná Ruda a Obvodního oddělení Policie České republiky v Železné Rudě nejmarkantnější.

Již samotné propojení kamerového systému města Železná Ruda mezi oběma složkami je výhodou, která umožňuje ucelený přehled o situaci v centru, ale i rychlejší reakci a koordinaci činností. Tím však spolupráce zdaleka nekončí. Samozřejmostí je vzájemné předávání aktuálních informací o stavu veřejného pořádku, vzájemná výpomoc technikou, ale i pravidelné pracovní porady. Výjimkou nejsou společné hlídky, případně rozdělení úseků jednotlivých hlídek tak, aby došlo k pokrytí co největšího prostoru při společenských či sportovních akcích (např. Železnorudské slavnosti, pouť v Hojsově Stráži), při zatížení Železné Rudy návštěvníky v době turistických sezónních špiček, ale i při plnění každodenních úkolů. Společné hlídky plní významnou

preventivní funkci, ale zároveň je při jejich výkonu prováděna řada dalších činností, mezi které mohou uvést kontrolní činnost v tržnicích, měření rychlosti motorových vozidel ve vymezených úsecích či řízení silničního provozu při úklidu sněhu, výseku dřevin, při dopravních špičkách u lyžařských areálů, výpomoc při odchytu zatoulané zvěře apod. V poslední době byla spolupráce rozšířena o rozdělení služeb u přechodu pro chodce u Základní školy v ranních hodinách tak, aby byl zajištěn dohled nepřetržitě a ne nárazově jako doposud. Zároveň došlo k přeměnování telefonních linek Městské policie v době nepřítomnosti na obvodní oddělení PČR Železná Ruda.

Neopomenutelným posilujícím faktorem je vzájemná osobní znalost členů obou jednotek, který umožňuje vzájemnou a funkční spolupráci.

Závěrem lze říci, že spolupráce místní Městské policie a obvodního oddělení PČR je na vysoké úrovni oproti jiným městům a je přínosem pro zabezpečení pořádku v Železné Rudě.

Josef Podlešák, MP Železná Ruda

Biskup v Železné Rudě

12. března jsem se na Městském úřadě v Železné Rudě sešel s panem starostou Michalem Šnebergem a místostarostou Milanem Křížem. Hlavním účelem naší návštěvy bylo, abychom si vzájemně porozuměli při záměru úprav okolí kostela a opavy i údržby vzácného objektu chrámu Panny Marie Pomocné z počátku 18. století (1727-1732). Charakteristická stavba s cibulovitou střechou na způsob ruských kostelů, je elegantní, nečekanou a působivou siluetou při příjezdu do Železné Rudy.

Dohoda mezi farností a Městským úřadem umožní dlouhodobě záměry s revitalizací centra města a následnou údržbou. Vlídne přijetí a uvážlivé jednání mne i mé spolupracovníky z biskupství v čele s generálním vikářem P. Adolfem Pintířem znovu utvrdilo v přesvědčení o možnostech tvořivého soužití a spolupráce.

Všem občanům a návštěvníkům Železné Rudy přeji pokoj a dobro.

Mons. Jiří Paďour, OFMCap., biskup českobudějovický

Velikonoční lyžování

Ski areál Špičák bude v provozu po všechny velikonoční dny od 8:30 do 16:00. Jízdné je mimosezónní. Kromě lanovky pojede lomený a lubský vlek. Bude se lyžovat na sjezdovkách č. 1 - 3 a na Lubském svahu

Na Špičáku pojede ještě vlek na Weissově louce, lyžaři budou moci využít mimosezónních slev.

Lyžařské areály Belveder a Nad Nádražím budou v provozu též po celé Velikonoce. Belveder s 20% slev z ceny, ceny areálu Nad Nádražím se nám nepodařilo ověřit.

I na Samotách se bude o Velikonocích lyžovat. Ani zde se nám nepodařilo zjistit podrobnosti o cenách.

Alpa louka ani lanovka na Pancíř již nepojedou. (Vedra)

5. sněm Svazu obcí NpŠ

V hotelu Kašperk v Kašperských Horách se 23. března sešli starostové šumavských měst a obcí k jednání na svém již 5. sněmu Svazu obcí Národního parku Šumava.

Jednání, kterého se zúčastnili starostky a starostové 21 obcí a měst, podpořili svoji účastí i četní hosté mj. hejtmanka Plzeňského kraje Milada Emmerová, hejtmán Jihočeského kraje Jiří Zimola, šumavská senátorka Jiřina Rippelová, předseda Rady NP Šumava Jan Stráský a další.

Úvodem jednání byla podepsána přeshraniční dohoda mezi Svazem obcí NP Bavorský les sdružujícím 7 bavorských obcí, Svazem obcí Národního parku Šumava a Regionální rozvojovou agenturou o.p.s. Stachy. Cílem dohody je vybudování „Domu regionů a generací“ ve Finsterau, který bude sloužit obcím a turistům z obou stran hranice jako koordinační a komunikační centrum v oblasti cestovního ruchu a kulturní spolupráce.

V programu čtyřhodinového jednání bylo také mj. řešení Iniciativy Schengen na Šumavě.

I když se účastníci nedozvěděli slibovaný výsledek jednání náměstků českého a bavorského ministra pro životní prostředí v záležitosti čtyř přechodů hranice v úseku Bučina – Plesná (vč. Modrého sloupu), byl výsledek dosud dohodnutých patnácti nových přechodů hodnocen jako velmi úspěšný.

Dalším citlivým tématem bylo projednání úzké návaznosti dořešení Schengenské problematiky na jednání o Návštěvním řádu Šumavy. Bylo přijato usnesení, pokud nebude splněn slib o dořešení Schengenské problematiky do 3. dubna 2009, bude navrženo stažení projednávání Návštěvního řádu z programu Rady Národního parku Šumava svolané na 7. dubna 2009.

Plénium Sněmu kladně vyhodnotilo i další aktivity Svazu, vydání propagačního plakátu s „kúrovcovou tematikou“, vydání knihy i úspěšnou putovní výstavu „Zachraňme Šumavu“, kterou zatím shlédly tisíce návštěvníků v devíti městech republiky. Především výstava se promítla i do výsledků další svazové aktivity, petice „Zachraňme Šumavu“, kterou zatím podepsalo 7 700 občanů.

V průběhu jednání byla několikrát zdůrazněna potřeba dosud chybějící spolupráce se Správou Národního parku Šumava.

(František Nykles, předseda Svazu obcí NpŠ)

Privatizace je téměř dokončena

V roce 2002 začalo Město Železná Ruda na základě usnesení tehdejšího zastupitelstva s privatizací bytů. Ta probíhá dodnes, sem tam ještě někdo o byt zájem projeví, avšak je možné konstatovat, že již byla prakticky dokončena.

První šly do privatizace byty v ulici Šumavská, Pancířská a dva velké panelové domy na třídě 1. máje. Pak privatizace pokračovala prodejem bytů na sídlišti U Řezné. V případě tří domů, ve kterých bylo spolumajitelem Ministerstvo vnitra, to bylo o něco složitější, město muselo nakonec podíly od MV ČR odkoupit, ale i díky spolupráci napříč zastupitelstvem se podařilo jejich privatizaci dotáhnout šťastně do konce. Městu tak zůstává v majetku pár posledních bytů s nájemníky

v již zprivatizovaných domech, kteří nabídky na jejich odkoupení z různých důvodů nevyužili. Ale stejná nabídka, tedy 2000,- Kč/m² + - koeficienty, stále trvá, privatizaci zatím nikdo neukončil. Dále má město pár bytů v čísle popisném 10, to je tam, kde má obchod pan Vonásek. Jeden byt máme v Obchodním domě Královák, jeden v sídle městského eseróčka, dva zezadu ubytovny v čp. 6, pár lidí bydlí v hasičské zbrojnici a samozřejmě nesmíme zapomenout na zrekonstruovaný bývalý Městský úřad. V tom je v obou částech celkem 13 bytů.

Městu tak zůstává v majetku minimální počet nájemních bytů, o nové výstavbě v současné době neuvažujeme. O čem je však třeba uvažovat, to je částečná změna, či chcete-li vývoj bytové politiky ve vztahu

k cenám nájemného. Město Železná Ruda dosud, na rozdíl od řady měst, nevyužívá naplno, ale ani částečně, možnosti deregulace nájemného. Dochází tak k poněkud paradoxním situacím, kdy město přispívá do fondu oprav jednotlivým společenstvím vlastníků víc, než kolik vybere na nájemném. Diskuse na téma deregulace se tak do zastupitelstva jistě vrátí. I na údržbu nájemních domů v majetku města se musí vyčleňovat finanční prostředky a vyšší spoluúčast nájemníků by byla minimálně vhodná. V současné době činí výše nájemného vybíraného městem 17.51 Kč,-/m²/měsíc a to je především na Železnorudsku prakticky rarita.

Jakub Frenzl, Město Železná Ruda, majetkový odbor

Dívka Šumavy 2009

V neděli 29. 3. se v Plzni uskutečnil casting IV. ročníku soutěže DÍVKA ŠUMAVY 2009

Letos se přihlásilo 150 dívek, na casting byly pozvány pouze dívky z okresů Klatovy, Domažlice, Plzeň-Jih, Strakonice, Prachatice a Český Krumlov.

V úvodu byla připravila paní Simona Váchalová z domažlického centra STOP PPP přednášku na téma "Poruchy příjmu potravy".

Casting proběhl ve dvou kolech, v prvním se dívky jednotlivě představily porotcům, prozradily své zájmy, plány a cíle do budoucna. Do druhého kola postoupila asi polovina adeptek, ty se pak porotcům předvedly v plavkách.

Po poradě byla vyhlášena dvanáctka letošních finalistek a jedna náhradnice:

1. Simona Vokřálová, 23 let, Plešivec - okr. Český Krumlov,
2. Iveta Hrabětová, 16 let, Merklín - okr. Plzeň - Jih,
3. Karolína Šperglová, 18 let, Kdyně - okres Domažlice,

4. Martina Vondráčková, 21 let, Strakonice - okr. Strakonice,
5. Jana Kolářková, 18 let, Javoříčko - okres Klatovy,
6. Tereza Šimková, 19 let, Vimperk - okres Prachatice,
7. Lenka Stančková, 17 let, Kdyně - okres Domažlice

8. Zuzana Růžicková, 16 let, Buk - okres Prachatice
9. Soňa Bělecká, 21 let, Vimperk - okres Prachatice
10. Michaela Brožová, 17 let, Strakonice - okres Strakonice
11. Abigail Lišková, 18 let, Štěkeň - okres Strakonice
12. Jana Chodová, 19 let, Pačejov - okres Klatovy

Finalistky se poprvé veřejnosti představí v rámci velkých módních show 16. dubna v Klatovech a 22. dubna v Domažlicích, kde spolu s nejúspěšnějšími finalistkami uplynulých ročníků předvedou jednu

Finalistky s vylosovanými čísly

kolekci a absolvují rozhovory s moderátorem.

Pavla Brunclíková (foto: agentura DŠ)

Co odhalilo tání?

Město Železná Ruda je po letošní zimě opětovně „zaplaveno“ množstvím psích výkalů na chodnicích, komunikacích i na haldách odtažajícíchho sněhu.

Psí „bobíky“ najdeme prostě téměř všude.

Věřím ale, že se i u nás najdou pejskaři, kterým není lhostejné do čeho šlápnu a co si oni i ostatní odnesou na botách domů. Ve městě - centru je umístěno několik stojanů/zásobníků s papírovými pytlíky na psí exkrementy. I nadále bychom chtěli ve městě umístit další odpadkové koše a část z nich bude opět vybavena zásobníky s těmito papírovými pytlíky. Bohužel jsou

občas psí „bobíky“ i v těsné blízkosti tohoto stojanu – majitelé pejska ho často míjejí bez povšimnutí.

Majitelé pejsků v Železně Rudě mají stále možnost si na Městském úřadě v Železně Rudě, Správním odboru – životní prostředí vyzvednout mikrotenové pytlíky určené na psí „bobíky“ **zdarma!** (podmínkou je zaplacený poplatek za psa).

Chtěla bych požádat všechny pejskaře a majitelé pejsků, aby se po svých psích kamarádech snažili uklízet.

Děkuji a přeji pěkné jarní dny „bez psích bobíků“.

(Caroline Zahradníková, MěÚ Železná Ruda)

Poradenské služby

Od 1. května 2009 dojde ke změně termínu poskytování „poradenství“ pro občany Železné Rudy.

Toto „poradenství“ bude poskytováno vždy 1. pondělí v měsíci od 15.00 do 17.00 hodin v klubovně Svazu zdravotně postižených v objektu Základní školy v Železně Rudě.

Jiný termín lze dohodnout na tel.čísle 736 649 253.

Správní odbor

Špičácký tunel

Špičácký tunel, který ústí těsně před železniční stanicí Špičák, je jakýmsi houslovým klíčem Šumavy. Říká se, že před tunelem bývá jiné počasí než za ním. Tunel je poslední atrakcí těch návštěvníků západní části Šumavy, kteří jedou vlakem těsně předtím, než vystoupí na Špičáku (835 m n.m.). Václav Chabr ze Železné Rudy, který je zároveň majitelem penzionu a předsedou Železnorudského klubu, rád pátrá v minulosti Šumavy. Z a u j a l h o i tunel. Studoval jeho dějiny a technické zajímavosti vzniku tunelu a přednesl je veřejnosti v Informačním středisku v Alžbětíně 27.3.2009. Návštěva byla dobrá, většinou Němci. A tak pan Chabr musel mluvit česko-německy.

Není to přece jen pátrání ve věcech pokrytých prachem staletí? Druhý starosta Bavorské Rudy nazval dějiny tunelu „vzrušujícím příběhem“ a starosta Železné Rudy zdůraznil, že bez poznání minulosti je naše přítomnost ochuzena. Špičácký tunel, jak Václav Chabr vyprávěl a doprovázel řeči diapositivů, byl se svou délkou 1748 m nejdelší v Rakousku-Uhersku. Původně byl plánován jako

dvojkolejný, ale nakonec kvůli náročnosti stavby zůstalo u jedné koleje. Na stavbě pracovalo 600 dělníků, z toho 300 minérů, 6 inženýrů, 8 štajgrů, 2 zedničtí mistři, 1 mistr tesař a 1 dozorce strojů. K tomu nepočítaně pomocných sil z celé monarchie včetně žen s nůšemi, které nosili kamenivo a zeminu. Muslimští dělníci, kteří při stavbě tunelu zemřeli, nebyli pohřbeni v Železné Rudě, ale jako osoby jiného vyznání byli posypáni vápnem a hozeni do země v místech, kde Železnorudský klub obnovil pamětní místo – pohřebiště barabů.

Stavba tunelu začala vyhloubením dvou šachet, hlubokých 112 a 127 m. Jedna byla zhruba tam, kde stojí hotel Rixi. Každá ze šachet byla vzdálena 650 metrů od portálů tunelu a měla světlost 2x7 m. Šachty stavělo 36 dělníků rok a půl, dvanáct hodin denně. Hloubilo se pomocí kvalitního dynamitu. Šachtami se z tunelu vytahoval vykopaný materiál, odčerpávala voda, spouštěli se jimi dolů dělníci. Šachty sloužily zároveň jako větráky. Po dokončení stavby roku 1878 (celá stavba

trvala pět let) byly šachty zasypány a zazděny. Profil tunelu je 47m2. Tunel se nejdříve směrem od severního portálurazil pomocí navrtávaných a střilených stol, které se pak spojovaly. Od jižního portálu se postupovalo na plný profil. Výpočty byly tak dokonalé, že setkání severního a jižního vývrtu bylo přesné na centimetry. Na trati Plzeň-Železná Ruda jsou ještě dva další tunely: tak zvaný krátký tunel mezi Dešenicemi a Zelenou Lhotou a hřbitovní tunel mezi stanicí Železná Ruda město a Železná Ruda centrum. Hřbitovní tunel získal svůj název díky tomu, že vedl pod starým železnorudským hřbitovem. Po dokončení stavby tunelu a zprovoznění trati nastal na Železnorudsku rozvoj turistiky a začaly se stavět hotely. -rh-

Snímek z přednášky o historii tunelu v informačním centru na hraničním nádraží (Foto: autor)

Večeře s dealerem

Do Železné Rudy přijel dealer. Byl z Humpolce. Součástí jeho návštěvy byla výherní akce. 19. 3. vyhrálo několik lidí ze Železné Rudy možnost povečeřet v hotelu Ostrý a vyslechnout si přitom -jak bylo avizováno a opakovaně potvrzeno - přednášku o zdravé výživě. Jedním z výherců byla moje manželka. Zdravá výživa ji zajímá, dokonce jí doporučili vzít si sebou několik přátel. Tak jsme šli. Ve vchodu do restaurace nás uvítal široce rozkročený dealer. Za ním byl dlouhý stůl, na něm předměty přikryté ubrusem. Dealer poznamenal, že oba vítězové ankety vyhráli také dva bonusy v hodnotě 1000,- Kč, které ale mohou využít jen tak, že si u olomoucké cestovní kanceláře se sídlem na Slovensku zakoupí zájezd v minimální hodnotě 10 000 Kč. Tuto nehoráznou podmínku pro využití výhry předem nikdo ani slůvkem, ani hnutím brvy nenaznačil. „A nebo,“ pousmál se dealer, „můžete poukazy roztrhat a vyhodit.“ Skupina u nás u stolu se začala chmuřit. Jaký vztah může mít dealer k vlastním zboží, jak si ho váží a jakou pro něj má cenu, když nabádá, že bonusy za tisícovku můžeme roztrhat? Dealer pak odhalil předměty na stole. Šlo například o japonské nože do kuchyně, sadu nádobí a mixér. Dealer zdůraznil, že jeho mateřská firma Eurofit Trading z Brna

nevyhazuje peníze za mediální reklamu, protože chce zákazníkům šetřit peníze. Osobně jsem se podívil, proč tedy jeden z hlavních artiklů, vysoce účinný mixér, je vyráběn údajně v Švýcarsku, když jde o jednu z nejdražších evropských zemí s nejdražší pracovní silou. Bylo mně divné i to, že nože jsou dováženy z Japonska, nejdražší asijské země, které v Evropě může konkurovat snad jen Norsko. Norské výrobky však dealer neměl. Nedávno jsem šel kolem bazaru v pražské ulici Nekázanka. Měli tam sadu stejných „japonských“ nožů se stejným profilem a potiskem jako nám předváděl dealer. Za desetinou cenu.

O Železně Rudě se dealer vyjádřil nelichotivě. Řekl, že je to „konec světa“. Na mou poznámku, že Železnou Rudu navštívil roku 1991 i bývalý německý kancléř a sjednotitel Německa Helmut Kohl dealer nereagoval, manželku dokonce napomenul za nemístné dotazy. Prezentace tak byla ochuzena o důležitou součást – dialog. Proto jsem napsal na sídlo firmy v Brně několik námětů ke zlepšení práce firmy. Cituji: „Dovolte mi, abych jako účastník této akce (moje manželka byla výhercem) upozornil na několik drobností. 1. Pracovník Vaší firmy by se měl trochu obeznámit s místem, kam na tři dni jede. Na

zákazníky by dobře zapůsobilo, kdyby uměl něco říct o jejich městě, o tom, jak na něj působí atd. Měl jsem pocit, že zástupce Vaší firmy věděl o Železně Rudě méně, než my věděli o Brně nebo o Humpolci. Ostatně toto je v západní Evropě a v USA běžný způsob, jak si dealeři získávají srdce zákazníků. 2. Mělo by být lépe vysvětleno, proč na jedné straně Vaše firma nechce investovat do mediální reklamy, jak nám zástupce Eurofit Trading řekl, zatímco na druhé straně sváží výrobky ze všech koutů světa. Mixér má značku Vaší firmy, je tedy vyráběn Vaší firmou nebo pro Vaší firmu, ale ve Švýcarsku (!!) což je jedna z nejdražších zemí v Evropě. 3. Nechápal jsem ani já ani manželka, proč Vaše firma, pokud nechce investovat milióny do reklamy v hlavních televizích, neinvestuje do reklamy v regionálních novinách, kde se cena pohybuje řádově v tisících korun! 4. Je pro nás nepochopitelné, proč pracovnice Vaší firmy na dotaz mé manželky popřela, že by šlo o prodejní prezentaci předmětů. Na tom přece není nic špatného, proč tedy říkala, že jde o prezentaci zdravé gastronomie? Prioritu neměla v projevu Vašeho zástupce zdravá výživa, ale spotřební předměty k výrobě pokrmů, takže tohle by bylo dobré dát do souladu!“

Na tyto dotazy jsem do dnešního dne žádnou odpověď nedostal. -rh-

Nevidím jen louky, ale i minulý život

Převzato z Mladé fronty Dnes, 25.2.2009

Osmadvacetiletý Günter Meier z Plattlingu vysvětluje, co přivádí na Šumavu Čechy a Němce hledat ztracený čas. Co si myslí mladý nadšenec o černé kapitole v našich vzájemných vztazích, o rozdílech mezi Čechy a Němci a o dnešním vývoji na Šumavě?

Jako hledači minulých časů se cítím nadšenci, kteří pořádají objevné výlety do míst, kde kdysi stály domy a rozléhaly se hlučné ulice. Tito dobrodruhovité míří do šumavských zaniklých obcí, v nichž Češi a Němci žili po staletí spolu. „Před více než šedesáti lety se tu zastavil život. Staré sklárny, mlýny, koleje. Zbytky toho všeho můžete dnes na Šumavě najít. Když tam tak stojím a myslím na minulost, na to, co jsem četl v Klostermannových knihách, ty živé popisy společného života Čechů a Němců, cítím hodně z toho minulého života. Už před sebou nevidím jen pouhou louku,“ popisuje Günter Meier pocit, který přivádí na Šumavu Čechy a Němce hledat ztracený čas. Günter Meier pracuje jako lektor v oblasti informačních technologií a zabývá se ochranou přírody na Šumavě. Je vášnivým fotografem zaniklých obcí v bývalém hraničním pásmu a dnes patří k největším amatérským odborníkům. K česko-německé historii je smířlivý. Poválečný odsun nenazývá vyhnáním jako mnozí jeho krajané. Dívá se především do budoucnosti. I proto se začal učit česky.

Proč jste se začal zajímat o studium češtiny? Není zrovna zvykem, že se mladý Němec začne učit řeč svých východních sousedů...

Opravdu se cítím zvláště. Jenom málo lidí se v Německu vážně zabývá češtinou. Já jsem chtěl porozumět světu za hranicemi, který je tak blízko. Plattling je od hranic asi 70 kilometrů. Zatím ještě neumím česky plyně, ale informační tabule nebo jízdní lístky už pro mě nejsou žádné tajemství. Domluví se a jsem rád, když vidím, jak jste šťastní a smějete se, když na vás Němec promluví vaší řečí. Navíc mám s Českou republikou i osobní vazby.

Vaši předci pocházeli z Čech?

Ano, příbuzní mé matky žili v bývalých obcích Horní Hranická a Rychněvka. Proto mě to možná táhne na východ, na Šumavu, do Čech.

Nepřipadá vám divné, že mnoho Čechů umí trochu německy, ale jen málo Němců u hranic umí česky?

Podle mě by se mělo více Němců začít učit česky, pokud opravdu chceme zlepšit vzájemnou spolupráci. Nějaký pokrok už jsme udělali. Politici z Dolního Bavorska chtějí více češtiny na místních školách, ale chybí učitelé.

Co konkrétně vás poprvé přivedlo na Šumavu?

Jsem členem Zemského svazu na ochranu ptactva v Bavorsku. V roce 1999 jsem začal pracovat na několika projektech v NP Bavorský les. Tehdy jsem poprvé zavítal do Železné Rudy. Začal jsem na Šumavu jezdit na kole a začal ji objevovat. A dnes už sám Němce provádím.

Je něco, co vám na Šumavě vadí? Co třeba Železná Ruda, která byla roky proslulá svými veřejnými domy a vietnamskými tržnicemi...

V Německu jsou to dva velmi známé stereotypy, přijde-li řeč na Železnou Rudu. Co na to mohu říct? Titíž Němci, kteří si na ně stěžují, do nich jezdí. Takže úspěch tohoto byznysu záleží především na německých návštěvnících. Ale po českém vstupu do EU se situace v tržnicích zlepšila. I v Česku platí striktní evropská pravidla. Je tu ale jedna věc, se kterou nejsem spokojen. V bývalém vojenském újezdu Dobrá Voda zbylo mnoho nevybuchlé munice. Nemůžete tam vstoupit, i když jste v jedné z nejkrásnějších oblastí Šumavy. Rád bych se dočkal toho, až budou tyto prostory otevřeny pro turisty. Mohlo by se využít třeba evropských fondů.

Je tu jeden rozdíl mezi Bavorským lesem a Šumavou. Na německé straně je více přístupných oblastí než na té české. Vypovídá to něco o rozdílném vztahu k ochraně přírody v obou zemích?

Přístupy Čechů a Němců se zdají být opravdu velmi rozdílné. Na jedné straně Češi omezují svobodný pohyb po Šumavě, například v okolí Poledníku a na Břežníku. Na druhé straně jsou pokrokovější v nápadech a koncepcích než Němci. Po bouři Kyrill v lednu 2008 bylo odvezeno ze Šumavy mnoho dřeva, ale na nejpoškozenějších místech se hned sázely nové stromy. Je to vidět třeba na Poledníku, kde už roste nový les. V Národním parku Bavorský les nechtěli ochránáři dlouho do přírody zasahovat. Až nedávno se ozvaly hlasy, které žádají výsadbu stromů okolo Luzného a Roklanu. V Německu je debata o národním parku tak vášnivá, že jeho rozvoj podle mě uvízl na mrtvém bodě.

O co v debatě jde?

Lidé se obávají ztráty lesů v okolí hory Falkenstein. Zástupci národního parku nechtějí do přírody zasahovat ani po větrných smrštích. Nedávno vybojovaly obě strany kompromis v prodloužení boje proti kůrovci v nové části NP až do roku 2027. NP Bavorský les má oproti Šumavě jednu velkou nevýhodu. Málo cyklotras. I přesto, že jsou tu nevyužívané lesní cesty, jízda na kole je na nich striktně zakázána.

Máte potom pocit, že tam turisty nechtějí. Český přístup je jiný. Na Šumavě je široká síť cest jak pro cyklisty, tak pro pěší.

Je tedy dobře, že Šumava znovu ožívá a že se tu stavějí nové domy?

I když se na Šumavě pohybuje stále více turistů, je jasné, že se nevrátí časy, kdy byla hustě osídlená. Pokud výstavba zůstane jen u pár domů, tak se rozhodně dopadu na životní prostředí nebojím. Hlavně bychom se měli vyvarovat budování čistě turistických sídel, stejně jako staveb futuristických hotelů. Ty už bohužel stojí například v Železné Rudě nebo na Špičáku, některé ještě ze socialistické éry. Pochybuji o tom, že se sem takové stavby hodí.

Staví se už i na základech starých domů v zaniklých vesnicích. Mají zaniklé obce znovu ožít?

Nepřeji si, aby zaniklé obce ožily. Kdybych to chtěl, byl bych pro zničení unikátní přírody, která se na Šumavě po desetiletích klidu vytvořila. Neměli bychom měnit dnešní identitu Šumavy za nejistou budoucnost. Na základech zaniklých staveb se opravdu staví. Například Pešlova chata na Bučině, dnes nazývaná Alpská vyhlídka, byla postavena na starých základech a byla navržena tak, aby se co možná nejvíce podobala staré chatě. Podobné výjimečné projekty schvaluji.

Jak se díváte na poválečný vývoj v Sudetech? Mrzí vás, že ze Šumavy zmizel německý život?

Umím si představit osudy lidí, kteří odsun zažili. Ale mladá generace nechává minulost minulostí. Chceme najít novou formu spolupráce. Podle mě se v Sudetech odehrála nespravedlnost, ale kdo rozpoutal druhou světovou válku? Jenom blázen mohl být tehdy překvapen, že násilí vyplodilo další násilí. To, co se stalo, je černá kapitola ve vzájemných vztazích. Myslím ale, že jsme se z toho poučili a nová éra spolupráce už zčásti začala.

Jsou Němci a Češi ještě podle vás tolik rozdílní?

Největší potíž dělá jazyk. Rozdíly mezi námi ale nejsou tak velké. Máme podobné svátky i tradice. Hlavní rozdíl je v tom, že Češi mají rádi pohodovější život. V Německu se žije trochu rychleji. V Česku lemuji cesty nádherné staré stromy, které větve zasahují do silnice. Nikdo se o to nestará a stromy tak zkrášlují okolí. V Německu by to nešlo. Rychle by se zajistilo odstranění těchto 'nebezpečných objektů'. Nebo vaše vlaky. Pro Němce je cesta českými vlaky jako výlet zpět do minulosti. Jedou tak pomalu, ale vy se cítíte útulně, protože si prohlížíte krajinu okolo. Má to všechno své kouzlo.

Rozhovor: Jan Novotný

Dům HORSKÉ SLUŽBY, Špičák 56, 340 04 Železná Ruda

tel. + fax: 376 397 100, pohotovostní číslo dispečera non-stop: 376 397 273

web: www.horskasluzba.cz, e-mail: hssumava@horskasluzba.cz

Vážení čtenáři Železnorudského zpravodaje,

zima se na našich horách stále nechce vzdát své nadvlády a dostatečná sněhová nadílka dává předpoklad provozu v zimních střediscích až do velikonočních svátků. Návštěvnost zimních středisek na Šumavě je však již minimální. Provoz některých vleků je přerušen nebo omezen v souvislosti s nízkou návštěvností. Tato situace je přímo úměrná četnosti zásahů Horské služby na Šumavě. Nyní se jedná spíše o ošetření jednotlivých úrazů. Velikonočním pondělním bude ukončen provoz v zimních střediscích na Šumavě a Horská služba se již bude připravovat na nastupující letní sezónu 2009. Čeká nás údržba, zazimování zimní techniky a opravy drobných šrámů, které technika utržila při náročném zimním provozu.

V měsíci březnu proběhly v rámci celé oblasti Horské služby Šumava zimní fyzické p r o v ě r k y profesionálních členů, dobrovolných členů a čekatelů na post d o b r o v o l n ě h o záchranáře. Fyzické prověrky probíhají tradičně na standardní trati, která je situována do prostoru Špičáku. Jedná se o trať dlouhou 6,3 km s převýšením 337m. Start začíná ve sportovním areálu Špičák u ošetrovny HS. Dále se postupuje vzhůru sjezdovkou Šance na Prokopovu louku a dále přes Rozvodí na vrchol Špičáku 1202 m.n.m. Odtud pak následuje sjezd do cíle, který je opět u ošetrovny HS na Špičáku. Tuto trať musí každý člen Horské služby zvládnout do 60 min se standardním vybavením záchranářů Horské služby: skialpinistickými lyžemi a stoupacími pásy. Fyzické prověrky proběhly v termínech 14. a 15. března tak, aby větší část členské základny mohla zimní prověrky splnit a zároveň byla zajištěna služba v pracovních obvodech. Všichni účastníci splnili požadované limity stanovené pro práci záchranáře Horské služby. Nejrychlejšího času dosáhl profesionální člen Horské služby Martin Kocum, který celou trať uběhl v rekordním čase 34 min 50 s.

1. až 4. dubna 2009 proběhly v Krkonoších ve Špindlerově Mlýně Mezinárodní závody Horských služeb. Celkem bylo přihlášeno 29 dvoučlenných hlídek z České republiky, Polska a Slovinska. Šumavu reprezentovali bratři Kocumové, členové Horské služby Špičák. První den čekala účastníky závodu terénní etapa, která byla situována na hřebeny Krkonoš. Délka etapy činila 24 km s celkovým převýšením 1700 m. V etapě byla zařazena časovka v délce 2 km a obří slalom. Každý

Hlídka HS Orlické hory a HS Šumava

Obří slalom hlídek s AKIA člunem

z účastníků závodu byl vybaven skialpinistickými lyžemi, stoupacími pásy, lékárníčkou a batohem. Závod odstartoval za velice krásného počasí předseda senátu ČR pan MUDr. Přemysl Sobotka. Limit na zvládnutí tratě byl stanoven 4 hod pro kategorii do 40 let a 4,5 hod pro kategorii nad 40 let. Závod byl velmi fyzicky náročný a po sečtení bodového ohodnocení za jednotlivé disciplíny během závodu obsadila hlídka ze Šumavy pěkné sedmé místo. Vítězem se stala hlídka z Krkonoš. Na druhý den byl naplánován

závod dvojic v obřím slalomu a ošetření pacienta. Závod byl dvoukolový, kdy v prvním kole jela hlídka na společné trati a počítal se čas posledního z dvojice. Druhé kolo už hlídka absolvovala se svozným prostředkem, tzv. AKIA člunem. Závěrem závodu bylo ošetření pacienta a jeho transport na místo předání zdravotní službě. Horská služba Šumava obsadila 1. místo za ošetření a odvezla si pohár Červeného Kříže. Tento závod je tradičně zakončením zimní sezóny a měřením sil mezi jednotlivými oblastmi Horských služeb v České republice. V závodě lze porovnat fyzickou úroveň a technickou vyspělost záchranářů Horské služby v porovnání se zahraničím.

Horská služba Špičák chce touto cestou poděkovat Službám města Železná Ruda za perfektní servis při údržbě přístupové komunikace ke stanici Horské služby na Špičáku a úpravě přistávací plochy pro vrtulník během celé zimní sezóny.

Michal Jandůra, náčelník Horské služby Šumava (foto: Horská služba)

Vítězná hlídka HS Šumava o pohár Červeného kříže

Číslo / ročník: 4/4

Období: 5. březen - 4. duben 2009

HASIČSKÝ ZPRAVODAJ

INTEGROVANÝ
ZÁCHRANNÝ
SYSTÉM

112

HASIČI

150

ZDRAVOTNÍ ZÁCHRANNÁ
SLUŽBA

155

POLICIE ČR

158

Královická 31 - Železná Ruda - 340 04 - www.hasici.estranky.cz - pevná: 376397150-mobil: 724347596

Vážení čtenáři,

právě procházíme obdobím, kdy se již vyskytují poměrně vysoké teploty, ale občas a v místech s dlouhodobým výskytem stínů, stále může docházet k namrzání vozovek. Následkem toho jsou nepříjemné karamboly (viz dva naše zásahy na dopravní nehody). Proto prosím dbejte stále zvýšené opatrnosti!

Události za 5. březen – 4. duben 2009:

Dopravní nehoda – 2x

Požár – 1x

Technická pomoc - 5x

Únik látek - 3x

9.3.2009 – Skácení a odstranění prohnílého smrku, který „visel“ nad silnicí na Špičáku a ohrožoval bezpečnost provozu. Pomocí motorové pily byl skácen, rozřezán a uklizen mimo vozovku.

11.3.2009 – Odstranění ledových převisů z domu „Plzeň“ na Klostermannově náměstí. Po automobilovém žebříku IFA AZ30 vylezl jeden z hasičů do úrovně střechy a pomocí lopaty sházel sněhové převisy, které hrozily pádem na chodník a do silnice.

12.3.2009 – Rozřezání a uklizení části spadlého stromu do vozovky v ulici Nad rybníkem.

19.3.2009 – Tentokrát naše jednotka vyjela k likvidaci olejové skvrny v ul. 1. máje. Před OD Konzum zde vytekl z neznámého automobilu olej, který způsobil na vozovce skvrnu i rozměru 3 x 5 m. Použitím sorbentu se olej nasákl a tento sorbent byl zameten a odvezen k ekologické likvidaci.

21.3.2009 – Vážná dopravní nehoda dvou automobilů pod „nejvyšším bodem“. Došlo zde k čelnímu nárazu osobního automobilu a dodávky v pravotočivé zatáčce směrem na Železnou Rudu. Naše jednotka byla na místě zásahu jako první a poskytla předlékařskou pomoc celkem šesti zraněným, kteří byli v době našeho příjezdu již mimo havarovaná vozidla. Na místě pomáhala i okolo jedoucí lékařka. Po dojezdu ZZS Klatovy byl na místo povolán vrtulník LZS pro jednu ze dvou těžce zraněných pasažérek. Ostatní zraněné osoby byly odvezeny k ošetření pomocí dalších vozů ZZS. Dále bylo provedeno zajištění automobilů proti vznícení a zajištěno místo nehody. Po zadokumentování nehody Policií ČR jsme pomohli naložit havarované vozy na vozy odtahové služby a uklidili komunikaci od rozbitých částí vozů a vyteklých provozních kapalin. Na místo se dostavila i jednotka HZS z Klatov s jedním zásahovým automobilem. Zásah trval dvě a půl hodiny.

24.3.2009 – Otevření zabouchnutých dveří v penzionu. V pokoji se nacházel volně pobíhající pes.

24.3.2009 – Dopravní nehoda osobního automobilu na silnici ze Železné Rudy do Hartmanic, konkrétně 1 km za odbočkou na Velhartice. Řidička se svým vozem skončila na boku a naražená ve stromě. Při našem příjezdu byla i s dcerou v péči ZZS. Byla provedena protipožární opatření a po zadokumentování nehody Policií ČR naše jednotka pomohla s vyproštěním havarovaného vozu zpět na vozovku.

25.3.2009 – Likvidace olejové skvrny před OD Konzum. Skvrna o rozloze 5m² byla odstraněna pomocí sorbentu.

25.3.2009 – Požár sazí v komíně rodinného domu v ulici Sklářská. Při našem příjezdu majitel domu prováděl hasební práce. Byla provedena kontrola komínu a dohled při vyčištění zbývajících horkých sazí.

1.4.2009 – Odstranění 10m dlouhé a 1m široké olejové skvrny na Debrníku.

Hasičský bál...

Po roce se opět konal tradiční hasičský bál pořádaný naším sborem i pro širokou veřejnost. V řadě již osmý bál se tentokrát konal na horském hotelu Belveder. Tímto patří poděkování Františku Strnadovi ml. za umožnění konání bálu právě v těchto prostorách hotelu a pivovaru zároveň.

Tradiční bohatá tombola, dobrá muzika, dobré občerstvení, dobrá nálada a plný sál byly důkazem oblíbenosti našich plesů. Tímto také děkujeme sponzorům tomboly (sponzory můžete jmenovitě vypsané nalézt na našich stránkách).

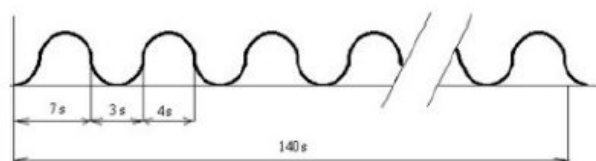

Signály a zkoušky sirén...

Možná jste v nedávné době v médiích zaznamenali zprávu o novém způsobu vyrozumívání a upozorňování na chystané zkoušky sirén, které probíhají každou první středu v měsíci v pravé poledne. Mohu vás ujistit, že v našem městě k žádné změně nedojde. Upozorňování, že proběhne zkouška sirén, je možné pouze u sirén elektronických, které dokážou reprodukovat i mluvené slovo (městský rozhlas). V naší obci máme sirénu pouze klasickou rotační a proto vám v krátkosti připomeneme významy jednotlivých tónů.

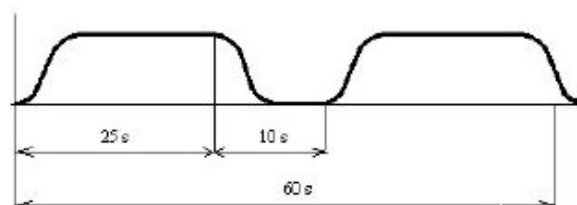
Všeobecná výstraha

- varovný signál, pro varování obyvatelstva při hrozbě nebo vzniku mimořádné události. Signál je vyhlášen kolísavým tónem sirény po dobu 140 sekund. Po akustickém tónu sirény, při vyhlášení varovného signálu „VŠEOBECNÁ VÝSTRAHA“ bude následovat tísňová informace z hromadných sdělovacích prostředků pro vyrozumění obyvatelstva o hrozící nebo vzniklé mimořádné události.

Požární poplach

- je určen ke svolání jednotek požární ochrany. Signál je vyhlášen přerušovaným tónem po dobu 60 sekund. U nás se ke svolání jednotky používá pagerů a systému AMDS (o tom někdy jindy), takže tento tón uslyšíte také výjimečně.

Zkouška sirén

- signál sloužící k ověřování provozuschopnosti jednotného systému varování a vyrozumění. Signál je vyhlášen nepřerušovaným tónem po dobu 140 sekund. Tyto akustické zkoušky sirén jsou oznamovány předem v hromadných informačních prostředcích. Provádí se každou první středu v měsíci, v pravé poledne.

ŽELEZNÁ RUDA
OBCHODNÍ DŮM, ulice 1. máje

prodejna

 TIP

COOP. VŠECHNO DOBRÉ.

Velkopopovický KOZEL	světlé výčepní pivo 0,5 l	7,90
HERA	250 g	14,90
Ranko SMETANA	na šlehání trvanlivá 30 % 200 ml	13,90
Kapíto ŠTÁVA 100%	pomeranč 1 l	19,90
HANÁCKÁ KYSELKA	citron, grep 1,5 l	11,90
JIHLAVANKA	Extra Speciál 150 g	29,90
Hellmann's TATARSKÁ OMÁČKA	225 ml	24,90
Hellmann's MAJONÉZA	225 ml	24,90
Marshall MERUŇKA	35 % 0,5 l	79,90

Nabízíme velikonoční mazance,
biskupské a piškotové beránky a zajíčky.

DALŠÍ SLEVY SLEDUJTE NA PRODEJNĚ !
V měsíci dubnu až 100 druhů zboží za akční ceny.

ZÁKAZNICKÁ linka 800 175 684 zdarma
www.zkdsusice.cz

Suchý leden, temný únor

V nedávné době jste na stránkách Domažlického deníku mohli číst o výzkumu sněhu na Šumavě. Prováděli jej pracovníci Zemědělské univerzity v Praze spolu s odborníky ze Slovenska, Polska, a Německa. Zkoumali výšku a hustotu, respektive vodní hodnotu sněhu. Tím se rozumí výška vodního sloupce, který by vznikl roztáním sněhu.

Hydrologie a "sněhologie" si našla cestu i do Železné Rudy, do základní školy, kde pro Český hydrometeorologický ústav měří srážky.

Přibližně jeden rok spolupracuje Základní škola Karla Klostermanna v Železné Rudě s plzeňskou pobočkou Českého hydrometeorologického ústavu. Stanici s hydrometrem umístili její pracovníci u školy v nadmořské výšce 736 m v bodu charakterizovaném zeměpisnou šířkou 49°08'14" a délkou 13°13'46". Školník Jiří Loos denně zapisuje naměřené množství srážek, v zimě vrstvu sněhové pokrývky a sněhové přírůstky. Nově napadanou vrstvu sněhu nejprve převede na tzv.

vodní sloupec a teprve tuto hodnotu zapisuje. Navíc pan Loos zaznamenává i oblačnost. Denní záznamy tak za první čtvrtletí roku shrnují, že letošní zima byla opravdu neobvyklá.

V lednu napadlo jen 25 cm nového sněhu, tedy pohých 11,4 mm vody. To byl tedy měsíc téměř pouštní. Dni, kdy jsme viděli slunce bylo 14, úplně jasné byly dva dny.

Únor přidal vydatně sněhu, ale slunce nikoliv. Připadlo 192 cm nového sněhu, to bylo 135 mm vody, což je horský průměr. Očekávané slunečné dny se ale nedostavily. Úplně jasný den nebyl žádný, částečně jsme slunce viděli mezi 3. a 6. únorem a 19. února. Vládlo tedy zasmušilo.

V březnu připadlo ještě 114 cm sněhu. To bylo 158, 4 mm vody. A sluníčko zůstalo opět za mraky. Jediný jasný den a sedm se sluncem alespoň viditelným mnohým z nás bralo dobrou náladu. S počátkem dubna se sluníčko usmívá. Přejí všem, aby jasné dny trvaly a s nimi dobrá nálada. (Ctidra)

Rada NP Šumava jednala

Rada NPŠ nakonec na svém jednání 7.4. v Kašperských Horách schválila kompromisní Návštěvní řád NPŠ. Podle sdělení předsedy Mikroregionu Šumava-západ Antonína Schuberta byl nový Návštěvní řád přijat pouze na dobu jednoho roku. Jeho hlavním výsledkem je zpřísnění pro splouvání horního toku Vltavy s limitem 50 cm na Soumarském Mostě, tedy o 5 cm víc než dosud, a to při průjezdu pouhých 100 lodí denně s vyloučením raftů. Ekologické organizace vědci přitom požadovali zvýšení limitu na 70-80 cm nebo úplné uzavření toku v letních měsících. Horkou problematiku zrušení neoprávněně zřízených tzv. klidových území, která nejsou v NPŠ přístupná veřejnosti, se Radě vyřešit nepodařilo. Očekávaná dohoda mezi obcemi a parkem o otevírání nových, dosud uzavřených území Šumavy rovněž uzavřena nebyla. Nevyřešeny zůstaly i obcemi požadované turistické přechody mezi Národním parkem Šumava a Národním parkem Bavorský les včetně legendárního Modrého sloupu u Modravy (problematika Schengenu). Dohoda mezi ministry ŽP Bavorska a Česka o tzv. Divokém srdci Evropy, která měla být předložena na Radě, podepsána také nebyla. Tato dohoda se má propříště stát součástí Memoranda o spolupráci obou národních parků. Snad jedinou pozitivní stránkou této patové situace je, že hraniční chodník zůstává z bavorské strany i nadále přístupný. „Jsme na mrtvém bodě jako před osmnácti lety. Je to Pyrrhovo vítězství národního parku,“ zhodnotil situaci Schubert. -rh-

Spadl z nebe do jezera, ale už zase jezdí na lyžích

Lyžař a milovník sportů Vlastimír (Míra) Langr se narodil roku 1952 v Prachaticích. Školu vychodil v Plzni, tady také vystudoval Střední průmyslovou školu strojnickou. Pracoval pak v ČSD jako technik, dotáhl to na mistra, měl na starosti stavební mechanizaci. Pak přešel na Městský úřad Plzeň, pracoval na správním odboru, v současné době dělá opět technika na Pozemkovém úřadu v Plzni. Specializuje se na komplexní pozemkové úpravy. Jeho koníčkem jsou ale zimní i letní sporty.

Začínal sportovat na Železnorudsku. Otec jeho manželky Ivany byl vedoucím hotelu Bílá Strž v Hamrech, odtud jeho žena také pochází. Jejich dcera Lenka se narodila roku 1983, vystudovala dopravní průmyslovku a Pedagogickou fakultu a k sportu má také blízko, hraje závodně volejbal. Všichni žijí v Plzni. „Pocházím z jižní části Šumavy. Rodiče se přestěhovali za prací do Plzně a já s nimi. Do Železné Rudy jsem jezdil lyžovat od dětských let sám i se školou. Jezdil jsem vlakem s partou do Hojsovky i do Hamrů,“ vypráví Míra Langr o kořenech své lásky ke sportům. „Nakonec jsem se i na Šumavě oženil a usadil se v domku na Špičáku. Domek u špičáckého nádraží jsme zdědili po rodině Šišků. Za prací jsem však jezdil stále do Plzně. A tak jsem se posléze přestěhoval s celou rodinou zpátky do Plzně. Přesto se na Špičák stále rád vracím.“

Rogallo na Špičáku

V celém Mírově životě hrál sport důležitou roli. Jezdil hlavně na lyžích, sjezdovkách i na běžkách, brázdil svahy Špičáku, byl vídán na běžkách na hřebenech mezi Pancířem a Prenetem. „Sjezdové lyže na české Šumavě se dají použít asi jen na Špičáku, na bavorské straně na Javoru. Tím ale nechci říct, že cvičné louky jako třeba Weissovka na Špičáku by neměly být. Taky jsem tu začínal. Naše šumavské pahorky jsou ideální pro běžky a sněžnice,“ říká. V létě Míra neslézá z kola. Má jich několik v dílně, ve složeném i rozloženém stavu, na galuskách i na terénních gumách. Pamatuji se, jak ho fascinovalo rogallo, které jednou startovalo na svazích Špičáku ještě za totality, což tehdy nebylo obvyklé. Rogallista mohl totiž lehce přelétnout do Západního Německa nebo aspoň za dráty do hraničního pásma a pak utéct za kopečky.

Rogallo startující na vrcholu Špičáku zůstalo Mírovi v hlavě jako představa

něčeho krásného a svobodného. A tak se po revoluci dal i na jiné sporty než lyžování. Zejména mu učaroval paragliding, což je létání na podobném principu jako rogallo. „Rogallo, tedy závěsné křídlo, pro mě bylo příliš těžké, mám raději létání na padákovém kluzáku, tedy paragliding. Padákový kluzák je lehčí, i když se nedolétne tak daleko,“ vysvětluje. Vůni výšek zažil i jinde než na Šumavě. „Poprvé jsem se vznesl do oblak jako mladý kluk s letadlem Aero 45 na letišti v Borech. Bylo to někdy kolem roku 1960. Na vojně jsem sloužil mimo jiné v Líních, kde kontakt

Snímek z Merana. Uprostřed řidička tramvaje, po její pravici Míra Langr, po její levici jeho kamarád Jan Sekanina (foto:LM)

s letadlem, přestože vojenským, byl trvalý. Pak jsem se ocitl také párkrát na palubě dopravního letadla, kde jsem seděl u okna a pozoroval vše, co bylo možné. Brzy po revoluci jsem se přihlásil s kamarádem Honzou do základního kurzu paraglidingu, neboť se jednalo o finančně dostupné létání. Kurz proběhl v Rané u Loun s kolektivem dalších nadšenců.“

České kopce jsou sice hezké, ale pro létání přece jen nejsou jako stvořené. Míra proto začal jezdit do Alp. „V oblasti Dolomit je mnoho školních startovaček, kde stačí jen zvednout padák a letíš třeba hodinu,“ vypráví. „Je to dobrodružné. Hned po startu se pod tebou otevře kilometrová propast a cesty zpět není. Pilot musí přistát na určeném místě, jinak je nebezpečí pokut a zranění. To je dobrá škola. Jak říkají lyžaři, nejlepší učitel je kopeček.“ Míra kromě českých pohoří a vrchovin startoval snad ve všech alpských zemích. „Mám oblíbená místa, kam se rád vracím s padákem v létě a s lyžemi v zimě. Je to například St. Moritz v jižním

Švýcarsku, kde jsou v údolí Engadinu skvělé tratě pro běžkaře. Nakonec i u nás na Šumavě je výborné místo pro paragliding. Je to Malý Ostrý. Když se přelet nepovede, přistává se nouzově v bavorském Lamu na golfovém hřišti.“

Pád ve vývrtce

Létání se Mírovi stalo málem osudné, málem ho stálo život. „Po určité době si pilot uvědomí, že je třeba se stále zdokonalovat nejen v letu, ale i situacích nestandardních. Proto jsem se loni přihlásil na kurz krizových situací. Kurz probíhal v září u města Lugano v italském kantonu Ticino ve Švýcarsku. Účastníci byli zdatní muži, Češi. Věk třicet až šedesát let. Startovalo se na hoře Monte Generoso (1704m) z italské louky nad švýcarským nádražím zubačky. Vyjeli jsme zubačkou nahoru pod vrchol a pokračovali kousek pěšky až na startovačku. Byl to krásný pohled. Hluboko dole pod námi bylo jezero Lugano, na něm plachetnice a motorové lodi. Zkoušeli jsme padák pod kontrolou cvičitele různě deformovat. Kluzák se nechtěl nechat a vždycky po ukončení cviku se poslušně vrátil do výchozí polohy. Bylo to dost dobrodružné a hlavně náročné. Prvního dne spadnul do jezera na záložním kluzáku Jirka, říkal že se mu zatočila hlava. Druhý den odpoledne jsme cvičili spirály, je to únikový manévr při bouřkách. Spirály jsou důležité při létání ve vysokých horách, protože proud vzduchu při rychlých bouřkách může letce vytáhnout směrem vzhůru. Tam by mohl umrznout. Moje třetí spirála byla dostatečně ostrá, povedla se mi, ale ztratil jsem při ní vědomí. Přestal jsem kluzák ovládat. Byla to vývrtka jako blbec. Moje tělesná schránka se řítila k zemi v křeči ve spirále z výšky jeden kilometr rychlostí tak 80km/h. Letěl jsem asi deset vteřin zhruba třetinovou rychlostí než je volný pád. Instruktor na mě přes vysílačku křičel: Záložák, záložák... Ale mně se v tu chvíli zamlženého vědomí zdálo, že řidička na padáku je zaseknutá, prostě se mi ji nepodařilo odblokovat. Nevím, jestli jsem se o to vůbec pokoušel. Nakonec jsem dopadl na hladinu. Byla to rána. Naštěstí jsem dopadl šikmo, a to mi zachránilo život. Až ve vodě jsem si uvědomil, o co jde. Dostal jsem se na povrch díky plovací vestě, kterou jsem měl na sobě. V tu chvíli jsem už o sobě věděl, ale nemohl jsem mluvit. Přijeli pro mě v záchranném člunu, pak vrtulníkem a sanitkou. Na jednotku intenzivní péče nemocnice v Luganu mě

Na startu

Míry Langra patří Juránkova chata na hřebeni mezi Jezerní stěnou a Svarohem nad Hamerským údolím v oblasti Železnorudska. „Obdivuji naše předky, když dokázali několikrát Juránkovu chatu přestavět. Tenkrát to bylo nadšení pro pěší turismus a lyžování. Kdyby se však Juránkova chata stavěla dneska, už vidím, jak buldozery a sněhové frézy hrnou sněh ze silnice, aby tam mohla zajet auta všeho druhu. Také

dopravili s prasklým obratlem a porušeným dýcháním. Vypadalo to se mnou dost zle. Teprve druhý den jsem přišel k plnému vědomí.“ Přesto má Míra i některé světlé vzpomínky z nemocničního ošetření: „Na pobyt ve švýcarské nemocnici nevzpomínám nerad. Starali se tam o mě příkladně, to se musí nechat. Třeba mě holili a vůbec se chovali mile a pořád na mě mluvili, německy a anglicky. Měl jsem pocit, že jim na mě záleží. To mně dodávalo energii.“ Nebylo to ale zadarmo. Za čtrnáctidenní ošetření česká pojišťovna zaplatila 650 000 Kč, Míra měl naštěstí úrazové připojištění. Pak ho česká sanitka převezla z Luganu do Plzně. „Plzeňská nemocnice se musí ještě hodně učit, jak se má k ležícím pacientům chovat. Tady panuje spěch, nervozita a někdy i nepohoda, ale i tady jsou příjemní lidé. Přesto jsem byl rád, že mě brzy převezli do domácího léčení. Kompresně prasklý obratel L4 se má podle lékařů hojit osm měsíců. Po pěti měsících jsem byl pozván na rehabilitační oddělení. To už bylo v pohodě.“

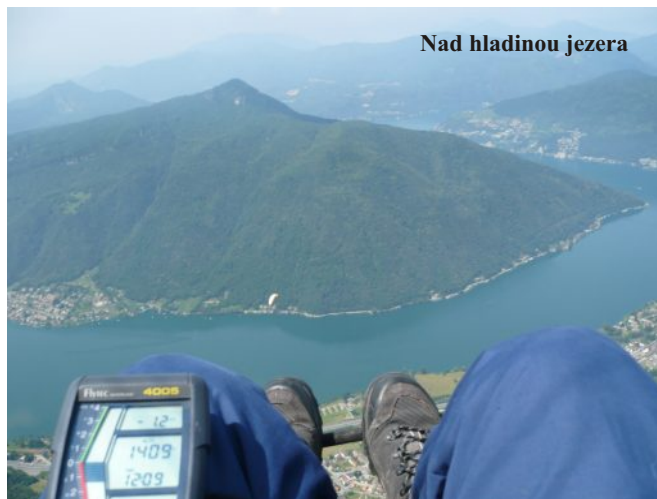
Po rehabilitaci nastoupil Míra znovu do práce a věřil, že léčba skončí úspěšně. „Možná na chvíli mě napadlo, že už nikdy létat nebudu, ale už letos v zimě jsem se začal těšit na květen, na nový letový program. Věděl jsem, že lyžařskou sezonu už nestihnu a že si to musím nějak vynahradit. A tak jsem si říkal, oschnou silnice, kurty a snad zdraví dá, že budu moci pokračovat v cyklistice, tenisu a v práci na zahradě.“ Přesto byl Míra letos několikrát na Špičáku, ale jen opatrně a jen na běžkách, jednou běžkoval dokonce i ve Švýcarsku – půl roku po pádu do jezera.

Šumavu má rád

K oblíbeným místům

klientela by byla asi podobná jako převážná část návštěvníků na Horizontu, Pancíři atd. Těm je největším nepřítelem sněh. U každého hotelu parkoviště a s tím souvisí zničené okolí. Vzpomínám na pěknou louku na Hoffmankách a myslím na další lokality, které invazi civilizace odnesou.“ Namítám, že i v Alpách je invaze civilizace značná, jsou tu špičkové hotely, infrastruktura, lanovky. „Ale nejvyšší hřebeny Alp jsou stále netknuté, tam není nic,“ brání se Míra Langr. „Navíc nevím, jak to tam vypadalo dřív, tudíž nesrovnávám.“ Na druhé straně Míra nechápe, že na zboření Juránkovy chaty se dneska oficiálně nesmí. „Je to přece důležité pamětní místo Železnorudska. Němci tam z bavorské strany směřují, my ne. Tohle je prostě anachronismus z doby socialismu.“

Míra má i další oblíbené lokality. „Místa která jsou pro mě zajímavá, nemají většinou vyfrézovanou stopu. Přesto je příjemné upravenou stopu použít a přiblížit se tam, kde to ád. Většina mých oblíbených míst je na hřebenech. Jezerní stěna, Svaroh, Ostrý. Mám však rád i mnohá místa v dolínách, třeba Bílou Strž, údolí Křemelné, Zhůří, Šmauzy a další. Všude je hezky, jen někteří lidé to kazí,“ parafrázuje Míra známou větu z filmu Postřižiny. - R h - (foto: M. Langr)

Nad hladinou jezera

I národní parky v Evropě mají problémy

Krásná myšlenka národních parků se setkává mnohdy s nepochopením. Což je škoda. Různí odborníci často říkají, že Národní park Šumava trpí problémy, které jsou jinde v Evropě dávno vyřešeny a že tedy my na Šumavě jsme jacísi neposlušní žáčci, zatímco jinde v Evropě jsou už dál a národní parky tam jsou řízeny podle celosvětově uznávaných pravidel. Není to tak. Jak vyplývá z posledního čísla německého časopisu Nationalpark, problémy podobné jako na Šumavě mají národní parky v celé Evropě. Například v údolí Dunaje u Pasova měl vzniknout nový národní, případně jen přírodní park. Park by se soustředil na cennou faunu a flóru regionu, vázanou na říční nivu. Projekt za několik miliónů Euro měl podporovat stát a EU. Výbor pro životní prostředí kraje Pasov však projekt definitivně pohřbil, protože vznik parku by mohl ohrozit říční turistickou dopravu a vést k zákazům vstupu. Nebo: Svaz pro životní prostředí a ochranu přírody v Meklenbursku-Pomořansku se vzdal možnosti certifikace svých národních parků podle standardů mezinárodní iniciativy Forest Stewardship Council, která je považována za vůdčí sílu v ekologické péči o lesy. Pomořanští totiž chtějí ve svých národních parcích nadále těžit dřevo, pěstovat lesy a lovit zvěř. Ve zdůvodnění se říká: „Masivní okus stromů nedovoluje lesům přirozený vývoj, jak je v národních parcích třeba. Šlo by tedy o ekologickou péči o lesy v uvozovkách.“ Podle časopisu Nationalpark se v lesích německých národních parků mnohdy zasahuje víc než v lesích mimo národní parky. Časopis píše, že je to zcela nepochopitelné. Další varovné zprávy přicházejí z Rumunska, Turecka i Rakouska. Není to tedy tak, že jen na Šumavě by probíhal politický boj o ochranu přírody. Je to boj, který probíhá celoevropsky. Netřeba dělat z Čechů jakési zaostalé blbečky, kteří nevědí, co je to národní park. -rh-

Džípy přijedou

Již se stalo tradicí, že na počátku května ve výročních dnech konce války přijíždějí členové Militar klubu se svými vojenskými vozidly. Bude tomu tak i letos. Prohlédnout si starou vojenskou techniku budeme moci v neděli 3. května u pomníku americké armády před zámčkem. Občerstvení a hudbu zajistí Železnorudský klub

PRO-real
realitní a finanční kancelář

Tyršova 115
339 01 Klatovy 4
+420 777 722 903
info@pro-real.cz
www.pro-real.cz

s námi kupce najdete!

BYTY DOMY POZEMKY

Chcete prodat, pronajmout nebo koupit nemovitost?
Chcete stavební spoření, hypotéku nebo pojištění?

Obrat' se na nás! Proč?

zajistíme kompletní profesionální servis s prodejem
pronájmem či koupí nemovitosti, finanční poradenství,
ušetříme Vám mnoho času a financí a hlavně:

U nás máte vždycky něco navíc!

BEZPLATNÉ služby pro naše klienty:

- poradenská činnost v oblasti nemovitostí a financí
- vypracování daňového přiznání při prodeji nemovitosti
- vypracování znaleckého posudku pro FÚ

Kontaktujte nás a přesvědčte se sami!

Pro naše klienty stále hledáme:
všechny typy nemovitostí k prodeji či pronájmu

www.pro-real.cz

Placená reklama

APRÍLOVÉ HARAŠENÍ

Unie rodičů, sdružení při Základní škole
v Železné Rudě zve všechny, kdo mají rádi
legraci, v sobotu 25. dubna 2009 od 20.00
do restaurace Penzionu Böhmerwald na
tradiční taneční zábavu **Aprílové harašení**.
Účast v přestrojení vítána.

Bohatá tombola.

Živá hudba

Poděkování

Děkujeme všem za projevy
soustrastí při úmrtí mého manžela,
tatínka, dědečka a pradědečka pana
Jana Peleckého.

Manželka Jindřiška Pelecká
a dcery s rodinami.

Blahopřání

V dubnu slaví naši spoluobčané
významná životní jubilea:

15. 4. 2009 – pan Jaroslav Šmíd
z Hojsovy Stráže 70 let

18. 4. 2009 – paní Karolína Rulíková ze
Železné Rudy 75 let

20. 4. 2009 – pan Ing. Jaroslav Pořádek
ze Železné Rudy 80 let

22. 4. 2009 pan Norbert Mařík ze
Špičáku 70 let

Všem jmenovaným přejeme pevně
zdraví, hodně radostí a spokojenosti,
také štěstí a životní pohodu a hodně
dalších let života.

Za sociální komisi Anna Moranová

Milí čtenáři,
v minulém měsíci
proběhla malířská soutěž
s názvem " Moje
nejmilejší kniha". Děti
měly namalovat a stručně
popsat svou oblíbenou
knihu. Účast byla skromná,
ale i tak jsem vybrala ty
nejhezčí:

1. místo- Svítel Robert,
2. místo- Cyránková Klára,
3. místo- Čapková
Martina.

V š e m s r d e č n ě
blahopřejí!!

23.března proběhla
přednáška pana T. Brože na
téma " Reiki,síla myšlení". Ti, kdo
přišli, opravdu nelitovali
a přednáška se protáhla na 3 hodiny.

V naší knihovně probíhá i nadále
BURZA KNIH. Do dnešního dne
byla vybráno 466,-Kč. Za tuto
částku byli nakoupeny 3 knihy:

1. Řezáč Václav- Svědek,
2. Suvorov Viktor- Příběhy
sovětských speciálních sil,
3. Lea
Saskia Laasnerová- Sama proti
psychickému teroru.

Z městské knihovny

Fotografie zachycují T. Brože při přednášce (foto: knihovna)

Všem, kdo se do burzy
zapojili, děkuji.

Dále bych chtěla touto
cestou oznámit, že po
dobu mé mateřské
dovolené mě bude
zastupovat nová
knihovnice Martina
Najmanová.

Přeji jí hodně úspěchů
a ať se jí v knihovně líbí.

Mějte se hezky a na
konci roku na shledanou.
V a š e V e n d u l a
Škývarová.

Dům který upoutá

Hraniční nádraží

Hraniční nádraží v Alžbětíně bylo postaveno jako součást významné železniční trasy Plzeň - Klatovy - Nýrsko - Železná Ruda, která pak pokračovala dále do bavorského Plattlingu. Na hraniční nádraží Železná Ruda - Alžbětín přijel první vlak v sobotu 20. října 1877.

Nádražní budova, která se skládala ze dvou dvoupatrových budov propojených nízkou budovou, byla postavena na tehdejší bavorsko - rakouské hranici, která prochází středem nádražní budovy, do které se vcházelo po širokém

schodišti. Nádraží měří 120 metrů a nacházely se tam obytné prostory pro nádražní zaměstnance, pošta, telegraf, čekárny a restaurace. Na hranici před

nádražím byly na bavorské a české (rakouské) straně postaveny kamenné sloupky. S bavorským výsostným znakem na bavorské straně a s českým znakem (český lev s korunou a letopočtem 1882) na rakouské, místo rakouského znaku. To vedlo k interpelaci německé strany u rakouské vlády, která ale nebyla vyslyšena. Provoz nádraží byl v roce 1953 zastaven, v červnu 1991 znovu obnoven. Celé nádraží bylo pomoci EU v roce 2001 kompletně zrenovované. Dnes se kromě běžného provozu v budově nachází opět restaurace, česko - bavorské informační středisko a sál sloužící kulturním akcím. Hraniční kontroly a celníky zde již nenalezneme. Vlaky z německé strany jezdí již na českou stranu, takže cestující nemusí přestupovat.

Václav Chabr (Foto: Světlana Chabrová)

Žijí mezi námi

Paní Helena Jand'urová

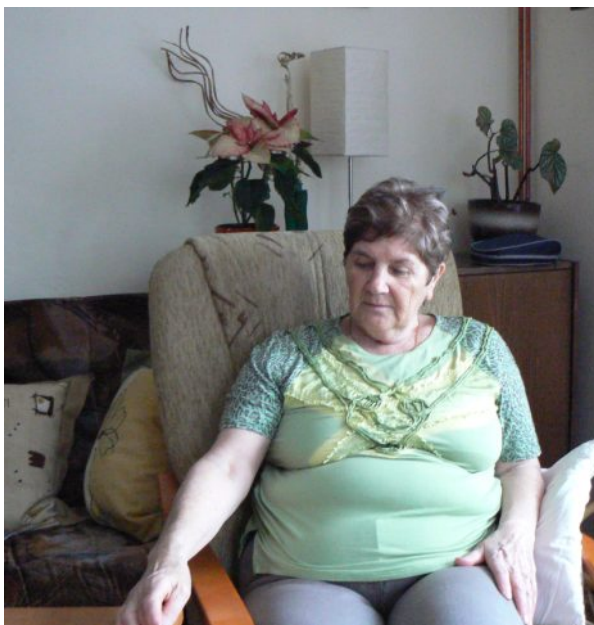
V dubnu jsme se probírali vzpomínkami s paní Helenou Jand'urovou (rozenou Zeidlerovou), učitelkou, sportovkyní, obdivovatelkou přírody a života vůbec.

Druhá světová válka ovlivnila její život hned na startu. Její rodiče patřili k Čechům, kteří na podzim roku 1938 narychlo opouštěli zabírané pohraničí. Helena se pak narodila v roce 1939 a do Rudy – domů se dostala až v září 1945. Říká k tomu: “Tatínek se jako železničář vrátil na Rudu hned prvním českým vlakem v květnu. Maminka, moje sestra a já jsme přijely až v září.” Pak doplní, že si vzpomíná, jak se vše hlídalo, jak město postupně ožívalo, jak se vraceli obyvatelé a s nimi přicházeli dosídlenci. Někteří z nich zlatokopové, kteří se zase rychle ztráceli. “Škola nám začala 17. září a mojí první paní učitelkou byla Blaženka Toušová.” Datum je zcela přesné, dokládá to Pamětní list na zahájení výuky v české škole. Třída, kam Helenka chodila, byla početná. Noví spolužáci přišli za všech koutů tehdejšího Československa. Mezi dětmi bylo hodně slovenských dětí, které ve válce ztratily své rodiče. S pomocí červeného kříže je většinou dříve či později našly, a tak třída prořídla.

Děti školou povinné mohly v poválečné době po škole pěstovat hudbu v hudební škole pana Antoše, cvičily v Sokole, hrály v

ochotnickém souboru a také lyžovaly. Žačka Helena si všechno vyzkoušela. Vesele vzpomíná, jak jako žákyně nacvičovaly v ochotnickém souboru s paní Humlovou jednou pohyb ladných vil, jindy

byli “pubertáci” angažováni jako lid obecný. S trochou nostalgie vzpomíná na své lyžařské začátky s panem učitelem Cihlářem. “Tehdy se nelyžovalo na Samotách a všude tam, kde dnes. Nejvíce jsme chodili na trojku a na Pepík a později nad nádraží. A první vleky - ty se stavěly až v 60. letech,” připomíná a pak se zmíní i o odříznutí našeho města od vnitrozemí železnou oponou. V této době Helena již měla ukončenou školní docházku

v Železně Rudě a jezdila do Nýrska. Vlak z Klatov končil v Hojsově Stráži a železnorudští museli přestupovat. V motoráčku pak probíhala kontrola cestujících. Kdo chtěl na Rudu, musel předložit průkaz nebo povolenku ke vstupu do hraničního pásma. Po jednoročním kursu v Nýrsku, vystudovala paní Jand'urová v Plzni Pedagogickou školu pro vzdělání učitelů národních škol.

První její učitelskou štací byl Mochtín, pak Dešenice, Děpoltice, Špičák a nakonec

Železná Ruda. Tady se stala kolegyní svých bývalých učitelů - Toušové a Houdka. V době učitelských začátků byla i lyžařskou závodnicí a nechtěla zanedbávat trénink. Proto po vyučování spěchala na vlak a na svah. Jenže tím porušovala dobové nařízení, že učitel musí přespávat v místě působení. Před trestem ji tehdy zachránil krajský trenér. A navíc se zasadil i o její přeložení do školy na Špičáku.

Více než deset let pak učila v Železně Rudě, ale přišla nechvalně známá normalizace a s ní nejnejpříjemnější období života. Zákaz výkonu učitelského povolání, s tím spojené překážky pro studium dětí. Po patnácti letech se vrátila a ještě slušné řádce dětí pomohla s prvními kroky ke vzdělání. Při povídání paní Helena střídá veselí až šibalství s vážnou tváří, ale nikdy nezazní z jejího hlasu nepřátelství nebo stesky na nepřízeň světa. Po celý život je zvyklá nepřijemnosti překlenuvat v kruhu rodiny, práci a sportem. Po vlastním závodění se začala věnovat trénování dětí a dodnes s ním pomáhá. Má radost z nové generace dětských sportovců a říká: “Jsem ráda, že lyžování nazahyne.”

Přála by si, abychom uměli lépe prodat práci spolků, které v Železně Rudě působí, aby tak lidé o sobě více věděli a měli k sobě blíže.

Tohoto přání využíváme jako výzvu. Žádná, ani malá akce není tak malá, aby nestálo za to o ní napsat alespoň pár vět. Pište nám proto, co chystáte, rádi to na stránkách Železnorudského zpravodaje otiskneme.

(Podle vzpomínek Heleny Jand'urové zapsala Věra Drahorádová)

(Pro nezasvěcené: Trojka - svah nad čerpací stanicí Benziny, Pepík - svah, na jehož vrcholu stojí dnes převaděč signálu ČT-vedra)

Malé i velké sportovní úspěchy

Starosta odměňuje
(foto: V. Chabr)

Na Špičáku jeli všichni naplno (foto: V. Chabr)

O pohár starosty

Sportovní klub Špičák uspořádal 14. března ve Ski areálu Belveder veřejný závod v K. O. (paralelním) slalomu. Ve druhém ročníku lyžařského závodu jeli lyžaři všech kategorií.

Vítězům předal poháry a diplomy starosta města Michal Šneberger. (V. Chabr)

TOP 12 -stolní tenis

V neděli 29. března uspořádali stolní tenisté z TTC Laka Železná Ruda prestižní krajský turnaj 12 nejlepších v kategorii staršího žactva TOP 12. Eugen Scheinherr nám tomu řekl: "Soupeřit přijeli žáci a žákyně z oddílů za Sušice, Nýřan, Pocinovic, Plzně a Zbirohu. Klatovský okres reprezentovali čtyři žáci z oddílu KOC Sušice - David Mazura, Jaroslav Jaroš, Patrik Sommer (nejmladší ze všech účastníků) a Jiří Kopřiva."

Dále dodal, že David Mazura je znám i za hranicemi kraje, protože už hrál na mistrovství republiky jednotlivců a v kraji je druhým nejlepším ve své věkové kategorii. Na turnaji v Železně Rudě skončil na 3. místě. Další nadějí je Patrik Sommer, který hraje v kategorii starších žáků první rok a přesto je již jedním z dvanácti nejlepších dvanácti až patnáctiletých stolních tenistů. V Železně Rudě

skončil 5. Vítězství odvezl do Plzně Štěpán Franc. Vítězkou v dívčí kategorii se stala Aneta Frühaufová ze Zbirohu. (vedra)

K.O. slalom

Sportovní areál. Špičák

V sobotu 4. dubna 2009 za slunečného počasí se v lyžařském areálu na Špičáku konal již 35. Ročník tradiční lyžařské soutěže zvané K.O. - slalom, který má své místo vždy na sklonku zimní sezóny. Za účasti padesáti závodníků v soutěži mužů zvítězil Petr Brandtner z Písku, mezi ženami vyhrála Kristýna Vybíralová ze Ski klubu Železná Ruda. (Václav Chabr)

Přes louži

Pavel Hanzlík v louži (foto: V. Chabr)

Za velkého zájmu diváku se v sobotu 14. března 2009 v lyžařském areálu Špičák konaly závody v "extrémním" lyžařském sportu zvaném "LOUŽE". Úkolem soutěžících bylo přejít na běžkách, sjezdových lyžích, snowbordu, saních anebo speciálu, např. šlapacím kole připevněném na lyžích asi třicetimetrový bazén vody. Teple odění diváci přihlíželi otužilcům, jak se noří do vody, z níž vylézali naprosto promočení. Hned po dojetí obdrželi štamprli "zeleného dechu" na zahřátí. Někteří se zahřáli až po páté skleničce. Velmi pěknou podívanou a výkony závodníků odměňovali diváci velkým potleskem. Jen tak dál...! (Václav Chabr)

Volejbal po třech letech

Po dlouhých třech letech se družstvo starších žákyň zúčastnilo okresního přeboru základních škol v odbíjené.

Děvčata sehrála čtyři zápasy v základní skupině, kde skončila na třetím místě. Pak s domácími ze Základní školy Čapkova ulice v Klatovech hráli o 5. místo. Našemu týmu se nedařilo plnit trenérovy představy a těsně prohrál. Mezi devíti tak rudská děvčata skončila šestá. "Odbíjená je složitý sport," říká k tomu ředitel školy Ctirad Drahorád, "aby družstvo mohlo dobře hrát, musí se alespoň tři roky připravovat. Škoda, že většina současných hráček je z deváté třídy a školu opouští. Nadějí na úspěšnou budoucnost jsou děvčata ze sedmé a šesté třídy, která trénují s velkým zápallem."

Šesté místo není rozhodně neúspěchem. Vždyť většina soupeřek přišla ze škol, kde se reprezentace školy vybírá z mnohonásobně většího počtu sportovců. A naše volejbalistky se nezalekly žádných soupeřek a nevzdávaly žádný zápas. (vedra)

Družstvo s trenérem (foto: ZŠ)

Dopisy

Žil jsem v Rudě?

(K článku Z pohledu podnikatele; ŽZ březen 2009)

Chtěl bych jen v krátkosti reagovat na část článku pana Nechvátala v místním zpravodaji.

Pane Nechvátale, pokud nám chcete sdělovat, jak to tady v Železném Rudě vypadalo za časů, „kdy to stálo za ...“, uvědomte si, že zde žijí ještě lidé, kteří zde za těchto časů žili. Nejsme novodobí zlatokopové, které sem zavála sametová revoluce.

Zažili jsme zde mnoho rekreačních středisek, ve kterých se rekreovali obyčejní dělníci z továren a ne vyvolení, jak jste je nazval. A tato rekreační střediska byla využívána téměř celoročně, znovu podotýkám, pro pracující lidi.

Kde jste byl, když jsme mohli 3x týdně navštěvovat místní kino? Co jste dělal v době, kdy obyvatelé Železného Rudy i rekreanti v hojně míře navštěvovali sál „U Princů“, kde se konaly estrády, plesy a další kulturní akce?

Nechci se nostalgicky vracet do dob minulých, ale říkejme již konečně jednou lidem pravdu. Proč lidem, kteří zde žijí několik desítek let, musí líčit zdejší minulost taková, kterým ještě nedohřel nedopalek cigarety na nádraží, který odhodili, když přijeli poprvé vlakem do Rudy.

Jan Halfar

Poznámka redakce: Článek Jaroslava Nechvátala, majitele cukrárny Café Charlotte v Železném Rudě, řádil do živého a s chutí si ho přečetlo hodně lidí. To je dobře, od toho novinové články jsou. Budeme rádi i za vaše reakce na jeho článek nebo na jiné příspěvky v Železnorudském zpravodaji. Jen na okraj: do budoucna bude stále obtížnější rozlišovat ty, co v našem městě žijí od těch, kteří tu žijí jen část roku, řekněme dva měsíce nebo půl roku z roku. To, že pan Nechvátal vyzval, abychom přestali rozlišovat „místní“ od „náplavy“, je podle mého jedním z nejcennějších momentů jeho článku. Setkal jsem se s tím na vlastní kůži. Někdy v devadesátých letech mě jeden z „místních“ nazval na veřejné schůzi „náplavou“. Patrně mu úplně ušlo, že Holubovi, mi prarodiče, si postavili domek na Špičáku už v roce 1936. Ale už předtím, ve dvacátých letech, sem začali jezdit turisté a vytvářela se moderní „náplavová“ civilizace. Věc má tedy své kořeny. Pikantní na celé věci mně připadá,

že můj kritik odešel zhruba půl roku poté za jinou prací do penzionu někde v severních Čechách. Věřím, že ho tam „náplavou“ nikdo nenazývá. Je prostě třeba jít do minulosti a hledat tam. Proto příspěvek Jaroslava Nechvátala i polemiku Jana Halfara vítáme. -rh-

Tátové z Chodouně na Šumavě

Před jedenácti lety se parta tátů domluvila na sjíždění řeky Berounky společně se svými dětmi, bez svých drahých polovi-

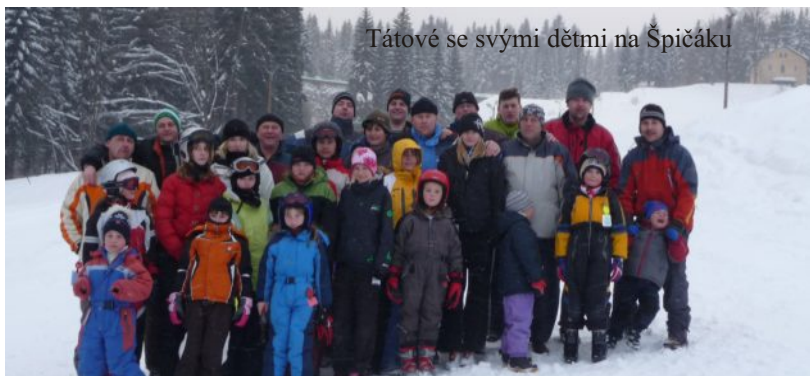
ček, přičemž těm nejmladším vodáčkům byly tři roky. Akce se zdařila, a proto zůstala již každoroční tradicí.

S dalšími roky akcí přibývalo: lyžování na Špičáku, čtyřdenní zájezdy do Perninku, kde máme hlavní zázemí při lyžování, brigády zaměřené na úklid naší obce - Chodouně, lampiónový průvod obcí spojený s pálením čarodějnic, akce zvaná Drakiáda, oblíbený turnaj nazvaný Líný tenis. Za zmínku stojí i letošní novinka - sjezd Vltavy na raftech, vítání a rozloučení s prázdninami v kempu Habr u Volduch, Mikulášská nadílka pro děti a další akce. V současné době naše sdružení připravuje velkou fotografickou galerii za cca 10 let činnosti.

Rok vždycky zakončujeme "lyžovačkou" na Špičáku, kam jezdíme vlakem. Špičák jsme si vybrali zejména pro jeho dostupnost. Úroveň Ski areálu Špičák se velmi zlepšila vybudováním čtyřsedačkové lanovky a příjemně nás také překvapila spolupráce ČD s lyžařským areálem (sleva při nákupu skipasu). Rádi bychom navštěvovali Špičák častěji, protože s kvalitou sjezdovek i se zázemím jsme spokojeni, nicméně pro mnohačetnou skupinu využíváme menší a lacinější areál v Perninku. Myslíme si, že se lidé budou stále více vracet do našich hor jak pro

zimní, tak i pro letní rekreaci, protože spousta i mladých lidí opět objevuje krásu Čech. Nechceme, aby naše děti byly zcela pohlceny spotřební společností, která je všude kolem nás, snažíme se je alespoň z části vymanit pořádáním společných akcí, kde se učí samostatnosti a zodpovědnosti. Zažívají společně s námi celou řadu hezkých chvil, sportovních úspěchů i neúspěchů, poznávají sami sebe a navzájem si pomáhají.

Samozřejmě jsme slyšeli i o sporu mezi

těmi, kdo na Šumavě chtějí zasahovat proti kůrovci a těmi, kdo požadují dát volnou ruku přírodě. Na otázku, jestli zasahovat či nezasahovat proti napadení Národního parku Šumava kůrovcem, může mít každý člověk vlastní názor. Každý má určitě svoji část pravdy. To, co řeší již mnoho let odborníci, my nevyřešíme, jen doufáme, že Šumava zůstane krásnou i pro další generace a že SCHO - Sdružení chodouňských otců nám i našim dětem bude přinášet radost i do budoucna.

Frant. Veselý, Chodouně u Zdic (Foto: autor)

**Zveme všechny děti (1995 – 2000)
na zábavný fotbalový kroužek**

TRÉNINKY:
Pondělí: od 17,00 h. v tělocvičné škole
Čtvrtek: od 17,00 h. na fotbalovém hřišti

Informace na tel.čísle: 777 604 494

Líbí se vám náš zpravodaj? Máte výhrady? Své názory pište, telefonujte na kontakty: ve.dra@seznam.cz; holub@investtel.cz; itcruda@sumava.net; tel.: 376397033 (ITC Železná Ruda); dopisy: Informační turistické centrum, Javorská 154, 340 04 Železná Ruda

Železnorudský zpravodaj. Vydává město Železná Ruda, Klostermannovo nám. 295, 340 04 Železná Ruda. Registrováno Min. kultury pod číslem MK ČRE 11849. Elektronická verze: www.sumavanet/zeleznaruda/zpravodaj. Redakční rada: Radovan Holub, Věra Drahorádová, fotografie Václav Chabr; příjem inzerce, grafická úprava: Věra Drahorádová; e-mail: ve.dra@tiscali.cz. Náklad 1000 výtisků. Uzávěrka: 5. každého měsíce. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.